

Daniel'in Kitabı - Yüz Üç Numara

Kehaneti Açığa Çıkarmak: Kehanet Çerçeveslerinin Üçlü Uygulanışını Anlamak

Jeff Pippenger
2024-02-29

Bir süredir peygamberliğin üçlü uygulamalarını ele alıyoruz. Bunu, şu gerçeği tespit etmek için yapıyoruz: Rab, 1989'da, "zamanın sonu"nda, Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle birlikte Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayetinin mührünü açtığında, Tanrı'nın halkının o neslini sınamak üzere bir "bilgi artışı" meydana geldi.

Ve o yoluna, ey Daniel, dedi; çünkü bu sözler son zamanına kadar kapalı tutulmuş ve mühürlenmiştir. Birçoğu arıtılacak, aklanacak ve sınanacaktır; fakat kötüler kötülük etmeye devam edeceklerdir; ve kötülerin hiçbiri anlamayacaktır; fakat hikmet sahipleri anlayacaktır. Daniel 12:9, 10.

Yahuda oymağının Aslanı tarafından bir hakikatin mührü ne zaman açılırsa, Şeytan mesaja karşı koymak için çalışır. Daniel kitabının on birinci bölümünün son ayetlerinde açığa çıkarılan hakikatlere gösterilen direnç, o ayetlerle bağlantılı hakikatlerin daha derinlemesine incelenmesini zorunlu kıldı; böylece açıklanan hakikatleri baltalamak amacıyla ileri sürülen hatalara karşı kutsal bir savunma, bu hataların ayakta kalmasına izin vermesin. O tartışmanın ortasında gün yüzüne çıkarılan ilkelerden biri, peygamberliğin üçlü uygulandıydı. Bu, başlangıçta Daniel kitabındaki "sürekli"nin neyi temsil ettiğine (putperestlik) dair doğru bir anlayışa sahip olma gereği ve "sürekli"nin kaldırılması" (MS 508) ile ilgili doğru tarih bağlamında fark edildi.

Üç ıssızlaştıran gücün peygamberlik çerçevesi olarak tanınması, Millerci peygamberlik çerçevesinde ilk iki ıssızlaştıran gücün esas alınmasına paraleldi; ayrıca Millerci hareketin "günlük"ü paganizm olarak tanımlaması, Kardeş White'ın olması gerektiğini söylediği gibi, Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayetiyle uyumlu bir tarih sundu. Böylece, 1989'da zamanın sonunda mührü açılmış bilgiye karşı gösterilen direnç, bilgi arttıkça daha büyük bir ışık ortaya çıkardı ve aynı zamanda, William Miller tarafından birinci meleğin hareketinde bir araya getirilip kullanılan bazı peygamberlik kurallarının gelişimine paralel olan, üçüncü meleğin hareketine ilişkin belirli kuralları da belirledi.

Üç Roma'nın, Babil'in üç düşüşünün ve üç İlyas'ın üçlü uygulamasını ele aldık ve şimdi Antlaşma'nın Elçisi'nin yolunu hazırlayan üç haberciden söz ediyoruz. Üç Roma ile Babil'in üç düşüşü arasında yakın bir örtüşme ve paralellik tespit ettik; ayrıca üç İlyas ile yolu hazırlayan üç haberci arasında da yakın bir paralellik bulunuyor. Son günlerde William Miller ve Future for America, hem üçüncü İlyas'ı hem de yolu hazırlayan üçüncü habercinin temsilcileridir. İsa, bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla örnekler ve birinci meleğin hareketi üçüncü meleğin hareketiyle paralellik gösterir.

“Tanrı, Vahiy 14’ün mesajlarına peygamberlik çizgisinde yerlerini vermiştir ve onların işi bu dünyanın tarihinin sonuna dek sona ermeyecektir. Birinci ve ikinci meleğin mesajları hâlâ bu zaman için gerçektir ve ardından gelen bununla paralel olarak ilerleyecektir. Üçüncü melek uyarısını yüksek bir sesle duyurur. Yuhanna, ‘Bundan sonra,’ dedi, ‘gökten inen başka bir melek gördüm; büyük yetkisi vardı ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.’ Bu aydınlanmada, üç mesajın tümünün ışığı birleşmiştir.” The 1888 Materials, 803, 804.

Birinci ve ikinci meleklerin hareketine William Miller önderlik etti. Kardeş White, Miller’ı "seçilmiş haberci" olarak tanımlar.

"William Miller, Şeytan'ın krallığını sarsıyordu ve baş düşman, yalnızca mesajın etkisini boşa çıkarmaya değil, habercinin bizzat kendisini yok etmeye de çalıştı." Peygamberliğin Ruhu, 4. cilt, 219.

Ayrıca Miller’ın hem İlyas hem de Vaftizci Yahya tarafından simgeleşmiş olduğunu belirtir.

"Binlercesi, William Miller’in vaaz ettiği gerçeği benimsemeye yöneltildi; Tanrı’nın kulları da mesajı ilan etmek için İlyas’ın ruhu ve kudretiyle ortaya çıkarıldı. İsa’nın öncüsü Yahya gibi, bu ciddi mesajı vaaz edenler baltayı ağacın köküne koymak ve insanları tövbeye yaraşır meyveler vermeye çağırmak zorunda olduklarını hissettiler." Erken Yazılar, 233.

İsa’ya göre ikinci İlyas olan Vaftizci Yahya, aynı zamanda Antlaşmanın Elçisi’nin yolunu hazırlayacak olan ilk elçiydi. Bu nedenle, üçüncü meleğin hareketinin bir “seçilmiş elçisi” olacağı açıktır. O elçi, İlyas, Vaftizci Yahya ve William Miller ile önceden örneklendirilmiş olacaktır. Miller ile birlikte, iki seçilmiş elçi Vahiy 14’teki üç meleğin hareketinin başlangıcını ve sonunu temsil eder ve böylece birlikte hem üçüncü İlyas’ı hem de Antlaşmanın Elçisi’nin yolunu hazırlayacak olan üçüncü elçiyi temsil ederler.

Başlangıçtaki ya da sondaki seçilmiş elçinin mesajını reddetmek ölümdür ve Future for America’nın mesajı, geç yağmurun metodolojisi olan “satır üzerine satır”ın peygamberî uygulamasına dayanır. “Satır üzerine satır” uygulaması aracılığıyla, Millerit hareketinin Future for America hareketine tipolojik bir örnek teşkil ettiği ortaya konur. Millerit tarihteki yol işaretlerinden biri, “seçilmiş elçi” William Miller’dir. Bu yol işaretini reddetmek mesajı reddetmektir; dolayısıyla Adventizmin başlangıcı ve sonu şunu ortaya koyar: elçinin reddi aynı zamanda mesajın reddidir, çünkü mesaj seçilmiş bir elçiyi tanımlar. Bu nedenle, mesajı reddetmek elçiyi reddetmektir ve tersi de geçerlidir. Dansçı olmadan dans olmaz.

Dikkatim Mesih’in ilk gelişinin ilanına yeniden yöneltildi. Yahya, İsa’nın yolunu hazırlamak için İlyas’ın ruhu ve kudretiyle gönderildi. Yahya’nın tanıklığını reddedenler, İsa’nın öğretilerinden yarar görmediler. Onun gelişini önceden haber veren mesaja karşı çıkmaları, onları O’nun Mesih olduğuna dair en güçlü kanıtı kolayca elde edemeyecekleri bir noktaya getirdi. Şeytan, Yahya’nın mesajını reddedenleri daha da ileri götürerek Mesih’i reddetmeye ve O’nu çarpmaya girmeye sevk etti. Bunu yapmakla kendilerini, göksel tapınağa giden yolu öğretecek olan Pentekost gününün bereketini alamayacakları bir duruma koydular. Tapınağın perdesinin yırtılması, Yahudi kurbanlarının ve törenlerinin artık kabul edilmeyeceğini gösterdi. Büyük Kurban sunulmuş ve kabul edilmişti; Pentekost gününde inen Kutsal Ruh, öğrencilerin

zihinlerini yeryüzündeki tapınaktan göksel olana taşıdı; İsa'nın kendi kanıyla girdiği o yerde, kefaretinin yararlarını öğrencilerinin üzerine dökmek için. Ama Yahudiler bütünüyle karanlıkta bırakıldılar. Kurtuluş planına dair sahip olabilecekleri bütün ışığı yitirdiler ve hâlâ işe yaramaz kurbanlarına ve sunularına güvenmeye devam ettiler. Göksel tapınak yeryüzündekinin yerini almıştı; yine de bu değişiklikten haberleri yoktu. Bu nedenle, Kutsal Yer'deki Mesih'in aracılığından yararlanamadılar.

"Birçok kişi, Yahudilerin Mesih'i reddetmeleri ve O'nu çarmıha germeleri karşısında dehşete kapılır; ve O'na yapılan utanç verici kötü muamelenin tarihini okurken, O'nu sevdiklerini düşünür ve Petrus'un yaptığı gibi O'nu inkâr etmeyeceklerini ya da Yahudilerin yaptığı gibi O'nu çarmıha germeyeceklerini sanırlar. Ama herkesin yüreğini okuyan Tanrı, onların hissettiklerini iddia ettikleri İsa sevgisini sınıadı. Bütün gök, birinci meleğin mesajının nasıl karşılandığını en derin ilgiyle izledi. Ne var ki İsa'yı sevdiklerini söyleyen ve çarmıhın hikâyesini okurken gözyaşı döken birçok kişi, O'nun gelişinin müjdesiyle alay etti. Mesajı sevinçle kabul etmek yerine, onun bir aldanış olduğunu ilan ettiler. O'nun gelişini sevenlerden nefret ettiler ve onları kiliselerden dışladılar. İlk mesajı reddedenler ikincisinden yarar göremediler; imanla İsa'yla birlikte göksel tapınağın En Kutsal Yeri'ne girmeye hazırlamak için verilen gece yarısı haykırışından da yararlanmadılar. Ve önceki iki mesajı reddederek anlayışlarını öyle kararttılar ki, En Kutsal Yer'e giden yolu gösteren üçüncü meleğin mesajında hiçbir ışık göremiyorlar. Yahudiler İsa'yı nasıl çarmıha gerdilerse, yalnızca adı Hristiyan olan kiliseler de bu mesajları öylece çarmıha germiş; bu yüzden En Kutsal Yer'e giden yolu bilmiyorlar ve orada İsa'nın aracılığından yararlanamıyorlar. Kullanışsız kurbanlarını sunan Yahudiler gibi, onlar da İsa'nın ayrıldığı bölüme işe yaramaz dualarını sunuyorlar; ve Şeytan, bu aldatmacadan memnun kalarak, dindar bir karaktere bürünüyor ve bu sözde Hristiyanların zihinlerini kendine çekiyor; onları tuzağına sıkıca bağlamak için kendi gücüyle, alametleriyle ve yalancı harikalarıyla çalışıyor." Erken Yazılar, 259-261.

"Yahya'nın tanıklığını reddedenler, İsa'nın öğretilerinden yarar görmediler" ve "ilk mesajı reddedenler ikincisinden yararlanamadılar; gece yarısı çığığında da yarar görmediler." Yahya'nın hizmeti, Mesih'in vaftizinden önceydi; Mesih ise hizmetinin başında kısa bir süre sonra tapınağı temizledi. Miller'in hizmeti, Mesih'in 22 Ekim 1844'te ansızın geldiğinde Levi oğullarını arıtmasına hazırlık oldu. Her iki tanıkta da, yolu hazırlayan habercinin reddedilmesi ölüm anlamına gelir.

Antlaşma'nın Elçisi olarak yürüttüğü hizmette Mesih tarafından gerçekleştirilen temizleme ve arındırma, kurtuluş mesajını dünyaya taşıma işini yerine getirecek bir halkı ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştı. Bu iş, icraî yargının başlangıcını temsil eden dönemin öncesinde tamamlanır. Öğrencilerin tarihinde Yeruşalim'in yıkımı icraî yargıyı temsil eder ve Adventizm o işi yerine getirme sorumluluğundan yüz çevirdi, ama Rab onları bir araya toplamaya çalışmıştı. O, halkını, dünyaya taşıyabilecekleri mesajın görsel bir temsili olarak 1850 çizelgesini yayımlamaya yönlendirmişti.

Tanrı'nın isteği, İsrail'in kırk yıl çölde dolaşması değildi; onları doğrudan Kenan diyarına götürmek ve orada kutsal, mutlu bir halk olarak yerleştirmek istiyordu. Ama 'imansızlıkları yüzünden içeri giremediler.' İbraniler 3:19. İmandaki gerilemeleri ve dinden dönmeleri

yüzünden çölde yok olup gittiler ve Vaat Edilen Ülke'ye girmek üzere başkaları yetiştirildi. Aynı şekilde, Mesih'in gelişinin bu kadar uzun gecikmesi ve O'nun halkının günah ve keder dolu bu dünyada bunca yıl kalması Tanrı'nın isteği değildi. Ama imansızlık onları Tanrı'dan ayırdı. O'nun onlara verdiği işi yapmayı reddettiklerinden, mesajı ilan etmek için başkaları yetiştirildi. Dünyaya merhametinden dolayı, günahkârların uyarıyı işitme ve Tanrı'nın gazabı dökülmeden önce O'nda bir sığınak bulma fırsatına sahip olmaları için İsa gelişini erteliyor. Büyük Mücadele, 458.

Eğer Adventizm sadece imanına sadık kalsaydı, "çalışması tamamlanmış olacaktı."

"Adventistler, 1844'teki büyük hayal kırıklığından sonra imanlarına sıkı sıkıya sarılıp ilahî takdirin açtığı yolda birlik içinde yürümüş, üçüncü meleğin mesajını kabul edip Kutsal Ruh'un gücüyle onu dünyaya ilan etmiş olsalardı, Tanrı'nın kurtuluşunu görürlerdi; Rab onların gayretleriyle kudretle iş görürdü; çalışma tamamlanırdı ve Mesih, halkını ödüllere kavuşturmak üzere şimdiye kadar gelmiş olurdu. Fakat hayal kırıklığını izleyen şüphe ve belirsizlik döneminde, advent imanlılarının birçoğu imanlarından vazgeçti... Böylece çalışma sekteye uğradı ve dünya karanlıkta kaldı. Tüm Adventist topluluk Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanında birleşmiş olsaydı, tarihimiz ne kadar da bambaşka olurdu!" Evangelism, 695.

1844 yılının baharında, Antlaşmanın Habercisi Millerci hareketi arındırdı ve sonra sonbaharda üçüncü meleğin mesajını getirdi. Miller, mesajı ve temsil ettiği hareket, on bakire meselini yerine getirmişti. New Hampshire'ın Exeter kentindeki kamp toplantısında Gece Yarısı Çılgılığı mesajı geldi ve yalnız iki ay içinde hangi bakirelerin yağının olduğu gösterildi. İki sınıf ortaya çıktı ve elinde yenmesi gereken bir mesajla üçüncü melek geldi, ancak bilge bakireler "şüphe ve belirsizlik dönemi"nde "imanlarını teslim ettiler."

"Şüphe ve belirsizlik dönemi", Onun ölümünde öğrenciler tarafından temsil edilmişti, ama üçüncü gün O, dirilişinin mesajını öğrencilerine açmaya başladı ve onlar "imanlarından vazgeçmediler." Birinci ve ikinci meleğin mesajları hareketinin akıllı kızları için şüphe ve belirsizlik dönemi yaklaşık üç yıl sürdü; bu noktada Rab, Kardeş White'a halkının kalıntısını yeniden toplamak için elini uzattığını bildirdi. Halkını yayın çalışmalarına başlamaya ve Habakkuk'un ikinci levhasını hazırlamaya yöneltti, ancak "Advent inananlarının birçoğu imanlarından vazgeçti. . . . Böylece çalışma sekteye uğradı ve dünya karanlıkta bırakıldı."

1849'da, birinci ve ikinci meleklerin mesajının seçilmiş habercisi William Miller toprağa verildi. Eğer 22 Ekim 1844'teki akıllı bakireler "imanlarına sıkı sıkıya sarılmış ve Tanrı'nın açılan inayeti içinde birlik içinde ilerlemiş olsalardı", Rab, İlyas'ın ruhu ve gücüyle başka bir haberciyi yetiştirip görevlendirecekti. Bunun yerine "Mesih'in gelişi" "geciktirildi" ve O'nun halkı, eski İsrail'e "aynı şekilde", "bu günah ve keder dünyasında uzun yıllar" "kalacaktı".

1863'teki isyandan yüz yirmi altı yıl sonra Rab, üçüncü meleğin seçilmiş habercisini yetiştirdi. Onun görevi, hem Antlaşmanın Habercisi'nin birdenbire kendi tapınağına gelmesi için yolu hazırlamak ve Soruşturma Yargısı'nın kapanış sahneleri sırasında yüz kırk dört binle bir antlaşma ilişkisine girmek, hem de yakında çıkacak Pazar Yasası'yla başlayacak İcra Yargısı döneminde Ahab, Jezebel ve onun peygamberlerinden oluşan üçlü birliğe meydan okuyan bir mesaj sunmaktır.

Yolu hazırlayan üçüncü elçi, Araştırma Yargısı'nın son safhalarında bir çalışma, bir mesaj, bir elçi ve bir hareketi temsil eder. Üçüncü İlyas, Yürütücü Yargı'nın son safhalarında bir çalışma, bir mesaj, bir elçi ve bir hareketi temsil eder. Yolu hazırlayan elçinin mesajı ve İlyas'ın mesajı, Vahiy kitabının sekizinci ila on birinci bölümlerindeki üç Vay'dan üçüncüsünün mesajıdır.

Yolu hazırlayan haberci tarafından temsil edilen tarihte, üçüncü Vay'ın mesajı, Laodikya Adventizmini "benden ateşte arıtılmış altın satın al ki zengin olasın; giyinesin ve çıplaklığının ayıbı görünmesin diye beyaz giysiler; ve görebilesin diye gözlerine sürme sür" diye çağıran Borazanı temsil eder. Bu, Tanrı'nın halkına suçlarını gösteren Tanrı sevgisinin mesajıdır; çünkü O, sevdiği herkesi azarlar ve terbiye eder. Bu, insanları O'nun karakterini kabul etmeye çağıran Mesih'in doğruluğu mesajıdır; bu karakter, Antlaşma'nın Elçisi ruh tapmağını arındırma işini yerine getirdiği zaman diliminde görünür; bu yüzden O, sevdiği kişileri kendi karakterini yansıtmaya ve "bu nedenle gayretli ol ve tövbe et" diye çağırır; çünkü O, sınama süresinin kapanışını temsil eden dönemsel "kapı"nın "önünde"dir; orada O, Laodikya Adventizmini kendi "ağzından" "dışarı" "kusacaktır." O dönemsel "kapı", O'nun "açtığı ve hiç kimsenin kapatamadığı; kapattığı ve hiç kimsenin açamadığı" kapıdır.

"line upon Line" in uygulanmasıyla çözülen görünürde bir çelişki vardır, ancak pek çok kişi bu görünürdeki çelişkiyi bile fark etmeyebilir. Çözüldüğünde, yakında gelecek Pazar yasasında gerçekleşecek Soruşturma Yargısından İcra Yargısına geçişe açıklık kazandırır. Bu, Pentekost'un Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında gelecek Pazar yasasını simgelediğinin kabul edilmesiyle çözümlür. Soruşturma Yargısında yolu hazırlayan üçüncü habercinin bir sembol olarak değerlendirilmesini, buna karşılık İcra Yargısının sembolü olan üçüncü İlyas ile karşıtlık içinde sonuçlandırmak için, bu görünürdeki çelişkiyi ele alacağız.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

"Üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek, bütün yeryüzünü kendi yüceliğiyle aydınlatacaktır. Burada, dünya çapında kapsamı olan ve alışılmadık güçte bir iş önceden bildirilmektedir. 1840-44 Advent hareketi, Tanrı'nın kudretinin görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin mesajı dünyadaki her misyon istasyonuna ulaştırıldı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıl Reformasyonu'ndan bu yana herhangi bir ülkede tanık olunmuş olan en büyük dinsel ilgi görüldü; ancak bunlar, üçüncü meleğin son uyarısı altındaki kudretli hareket tarafından aşılacaktır.

"Bu iş, Pentikost Günü'ndekine benzer olacaktır. Nasıl ki 'ilk yağmur', müjdenin başlangıcında Kutsal Ruh'un dökülüşüyle, değerli tohumun filizlenmesini sağlamak için verildiyse, aynı şekilde 'son yağmur' da hasadın olgunlaşması için onun sonunda verilecektir. 'Rab'bi tanyalım, O'nu tanımak için ardınca gidelim; O'nun zuhur edişi sabah gibi hazırlanmıştır; bize yağmur gibi, yeryüzüne yağan son ve ilk yağmur gibi gelecektir.' Hoşea 6:3. 'Ey Siyon çocukları, sevinin ve Tanrınız Rab'de sevinç bulun; çünkü size ilk yağmuru ölçülü olarak verdi, ve üzerinize yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru yağdıracaktır.' Yoel 2:23. 'Son günlerde, Tanrı der, Ruhumdan bütün beden üzerine dökeceğim.' 'Ve vaki olacak ki, Rab'bin adını çağıran herkes kurtulacaktır.' Elçilerin İşleri 2:17, 21."

Müjdenin büyük işi, başlangıcını damgalayan Tanrı'nın gücünün tezahüründen daha aزیyla sona ermeyecektir. Müjdenin başlangıcında ilk yağmurun dökülmesiyle yerine gelen peygamberlik sözleri, kapanışında son yağmurda yeniden yerine getirilecektir. İşte elçi Petrus'un şöyle derken beklediğı "ferahlanma zamanları": "Bu nedenle tövbe edin ve dönün ki, Rab'bin huzurundan ferahlanma zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve O, İsa'yı gönderecektir." Elçilerin İşleri 3:19, 20. Büyük Mücadele, 611.